

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716206248
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716206248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. W. XXX/XX, O., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie sumy 2.286,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17Csp/9/2016-85 zo dňa 04.04.2017 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:
„I. Návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10C 296/2014 zamietam.
II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.286,20 eur s 8,05 %-ným p. a úrokom z omeškania od 08.09.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v znení: "Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou." je neprijateľná zmluvná podmienka.
IV. Priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a 4, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.
3. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu 14.07.2016 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.286,20 eur s 8,05 %-ným p. a úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému; aby súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru bod 12 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3-iny zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná.

4. Dňa XX.XX.XXXX strany sporu uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi úver vo výške 1.400,-- eur, pričom žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanej spolu sumu 2.748,-- eur a to v 12-ich mesačných splátkach po 229,-- eur. Z pripojených listinných dôkazov o úhrade zo strany žalobcu bolo preukázané, že žalobca titulom splátok žalovanej uhradil sumu 411,23 eur a titulom zrážok zo mzdy mu bola zrazená suma 3.274,97 eur.

5. Uzatvorená zmluva o úvere medzi stranami sporu dňa XX.XX.XXXX neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona ročnú úrokovú sadzbu, v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona ročnú percentuálnu mieru nákladov, v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného k 22.04.2010 je preto potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Pokiaľ titulom bezúročnej a bez poplatkov zmluvy o úvere žalobca zaplatil nad rámec istiny úveru sumu 2.286,20 eur, táto predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobcu, ktoré je žalovaná povinná žalobcovi vydať.

7. V zmysle § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku na návrh žalobcu súd v rozsudku vyslovil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 12 v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľná. Súd je názoru, že zmluvné dojednanie je v hrubom rozpore so záujmom spotrebiteľa, keď z ustanovenia nie je zrejmé, akú výšku poplatku uznávacím prejavom žalobcu dlžník uznáva. Uznanie dlhu nie je určitým spôsobom špecifikované. Navyše nejde o individuálne zmluvné dojednanie, žalobca nemal možnosť ovplyvniť znenie Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. V zmysle § 53 ods. 4, 5 Občianskeho zákonníka účinného k 22.04.2010 ide o neplatné zmluvné dojednanie, ktoré predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

8. Súd v zmysle § 162 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku zamietol návrh na prerušenie konania ako nedôvodný, keď konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10C 296/2014 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobcovi je právoplatne skončené.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

10. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Poukázal na neodstrániteľnú prekážku konania - existenciu veci rozhodnutej, keďže o platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere už bolo rozhodnuté dňa 21.07.2011 rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR XXXXX/XX. Nakoľko v zmluve je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - zamestnanie, je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku s poukazom na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nárok žalobcu sa stal premlčaný v subjektívnej lehote v rozsahu 924,47 Eur dňa 10.06.2016. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodcovská doložka nespĺňa kritérium písomnej formy, na jej základe teda nemohlo dôjsť k založeniu právomoci rozhodcovského súdu. Pri uzatváraní zmluvy bola zo strany žalovaného použitá nekalá obchodná praktika s cieľom vylúčiť použitie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Zmluva obsahu neprijateľný administratívny poplatok, absentujú v nej obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Úmyselné konanie dodávateľa má za následok uplatnenie desaťročnej objektívnej premlčacej doby. O tom, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil sa žalobca dozvedel vo februári roku 2016, kedy bol informovaný o tom, že zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

12. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.09.2017 zotrval na argumentoch prezentovaných v odvolaní. Uviedol, že rozhodcovská doložka nie je výlučná a použitie rozhodcovských doložiek nie je v spotrebiteľských vzťahoch zakázané.

13. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Už v minulosti v právnej veci práve žalovaného Krajský súd v Prešove explicitne v rozsudku sp. zn. 21Co 25/2012 zo dňa 18.6.2013 konštatoval, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní, nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke (porov. „Nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci“, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. mája 2012, č. k. 10CoE/308/2011-39). Predmetný rozsudok bol podrobený kontrole ústavnosti. Ústavný súd Slovenskej republiky tento záver neoznačil za ústavne nekonformný a pritom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 25/2014 zo dňa 22.1.2014). Tento záver bol prijatý i Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9.2.2012 cit.: „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.“ Obdobne tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 9/2012 zo dňa 16.1.2013 cit.: „V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata.“

15. Odvolací súd má za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa XX.XX.XXXX je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nesporebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie účelu - výkon zamestnania, pričom absentuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis so zamestnaním dlžníka vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na žalovanom (ako veriteľovi). Žalovaný v konaní nepreukázal, že úver poskytol žalobcovi na účel výkonu zamestnania žalobcu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie uzavrel, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalobcovi je dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa. S ohľadom na vyššie uvedené zmluva o úvere zároveň predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. b, § 3 ods. 2). Zmluvným dojednaním nie je možné vyňať zmluvu spod režimu právnych noriem zameraných na ochranu spotrebiteľa.

16. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku bola vyhlásená zmluvná podmienka, ktorou žalovaný pri uzatváraní zmluvy určil administratívny poplatok predstavujúci 2/3 výšky celkového poplatku uvedeného v zmluve (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 17Co/50/2015, 5Co/219/2013, 21Co/171/2015), v dôsledku čoho je žalovaný podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, a teda nie je ani oprávnený požadovať plnenie na základe predmetnej neprijateľnej podmienky. Predmetná zmluvná podmienka je obsiahnutá aj v zmluve o úvere zo dňa 22.04.2010 (2/3 poplatku vo výške 1348 Eur - bod 12. VPPÚ). Náklady na uzatvorenie a vypracovanie zmluvy, ktoré predstavujú 2/3 z poplatku vo výške 1348 Eur

sú neúmerne vysoké. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide, pričom výška administratívneho poplatku - 898,66 eur predstavuje 64,19 % zo sumy poskytnutého úveru (1400 Eur), a takto neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Samotná skutočnosť, že právna úprava explicitne nelimituje výšku poplatku neznamena, že žalovaný je oprávnený požadovať jeho zaplatenie v ľubovoľnej výške. Dojednanie o poplatku podlieha prieskumu vo svetle princípu dobrých mravov, civilnoprávnej úžery a v neposlednom rade prieskumu v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako spotrebiteľ nebol s jeho podstatou oboznámený, poplatok nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčené náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok vo výške dosahujúcej 64,19 % sumy poskytnutého úveru nemôže ani pri najlepšej vôli predstavovať výdavky spojené s administratívnou činnosťou.

17. Súd prvej inštancie vzhľadom na neuvedenie obligatórných náležitostí zmluvy v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 2) vyhodnotil úver poskytnutý na jej základe ako bezúročný a bez poplatkov.

18. Odvolací súd konštatuje, že údaj o úroku napriek zneniu ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy v zmluve absentuje. Jeho výšku je možné vyvodiť z výšky poplatku uvedeného v zmluve a počtu splátok v spojení s bodom 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, čo spôsobuje neprehľadnosť a spotrebiteľovi de facto znemožňuje získať zrozumiteľné, náležité informácie o základných podmienkach zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje. Ide o esenciálnu náležitosť zmluvy o úvere, ktorá musí byť uvedená priamo v zmluve. V zmluve nie je uvedený ani údaj o RPMN a priemernej RPMN, ktorý je v zmysle § 4 ods. 2 písm. j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy o úvere. Keďže v zmluve absentuje údaj o úroku, údaj o RPMN a priemernej RPMN, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.).

19. Občiansky zákonník v ust. § 107 upravuje premlčaciu dobu pre vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom rozlišuje medzi subjektívnou (§ 107 ods. 1) a objektívnou premlčacou dobou (§ 107 ods. 2). Začiatky ich plynutia sú upravené odlišne.

20. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986).

21. V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný.

22. Pre začiatok plynutia 3 ročnej príp. 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006).

23. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Zb. o Zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 01.01.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o

tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať priamo v zmluve úrokovú sadzbu a ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru.

24. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením tak podstatného údajov akým je výška úrokovej sadzby a výška RPMN priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmenný (nepriamy úmysel). Odvolací súd konštatuje, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobcovi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012).

25. Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa uplatňuje ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba desaťročná a plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia. V predmetnom prípade táto desaťročná premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr ako v roku 2010 (t.j. skôr ako bola uzatvorená zmluva o úvere). Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej premlčacej doby (žaloba doručená súdu 14.07.2016).

26. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca podal aj v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa nedozvedel skôr ako v septembri 2014, kedy kontaktoval Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Žalobca predložil prvoinštančnému súdu o tejto skutočnosti listinný dôkaz (č.l. 17), ktorý žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil.

27. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1400 Eur, pričom za situácie, že tento je bezúročný a bez poplatkov a žalovaný nemá nárok na plnenie z neprijateľnej podmienky, žalobcovi vznikla povinnosť vrátiť žalovanému len sumu zodpovedajúcu poskytnutým peňažným prostriedkom. Iné nároky zo zmluvy žalovaný voči žalobcovi nemá, preto plnenie žalobcu nad rámec sumy zodpovedajúcej výške úveru (2286,20 Eur) predstavuje plnenie bez právneho dôvodu a má za následok vznik bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka na strane žalovaného, ktorý takéto plnenie prijal.

28. Keďže právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané nie je, bezdôvodné obohatenie vo výške 2286,20 eur je žalovaný v zmysle § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka povinný žalobcovi vydať tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie.

29. Správny výrok o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie a výrok o určení zmluvnej podmienky za neprijateľnú zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Správny je aj výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, keďže konanie vedené pod sp. zn. 10C/296/2014 už bolo právoplatne skončené. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).